

แผนปฏิบัติการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้จัดทำและทบทวนเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนทั้ง ๓ ระดับ ได้แก่ แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนระดับที่ ๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ โดยยึดแนวทางจากพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๒) และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของกรมมีทิศทางที่ชัดเจน ทันสถานการณ์ และสามารถบรรลุภารกิจหลักในฐานะผู้จัดหาวัตถุดิบเพื่อตอบสนองต่อผู้ใช้วัตถุดิบและรองรับการพัฒนาในภาคอุตสาหกรรมได้อย่างเต็มศักยภาพสูงสุด

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มุ่งมั่นเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจและภาคอุตสาหกรรมให้เจริญก้าวหน้า อันเป็นภาคส่วนที่ช่วยยกระดับประเทศให้เป็นประเทศที่มีรายได้สูง มีการกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึง และมีระบบเศรษฐกิจสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามแนวทางประเทศไทย ๔.๐ (Thailand 4.0) และอุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry 4.0) โดยมุ่งเน้นการดำเนินงานในฐานะเป็นหน่วยงานจัดหาวัตถุดิบและสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรม ทั้งวัตถุดิบจากแหล่งธรรมชาติ (Natural Raw Materials) วัตถุดิบทดแทน (Secondary Raw Materials) ที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสีย และวัตถุดิบขั้นสูง (Advanced Raw Materials) ที่เป็นแร่ โลหะ สารประกอบจากแร่และโลหะชั้นคุณภาพสูงเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายโดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมศักยภาพและกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคต รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ (Mega Projects) ของรัฐบาลผ่านการเป็นฐานการผลิตวัตถุดิบที่สำคัญให้แก่ภาคอุตสาหกรรม พร้อมทั้งสามารถอำนวยความสะดวกให้เกิดการลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สร้างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจสูง สร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีและการวิจัยที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกันก็มุ่งประสานความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ให้สามารถใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบประเภทต่าง ๆ ในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากบริบทข้างต้น กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้กำหนดแผนปฏิบัติการ ๓ เรื่อง ได้แก่ เรื่องที่ ๑ การเพิ่มความสามารถในการจัดหาและเชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรม เรื่องที่ ๒ การยกระดับอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และเรื่องที่ ๓ การพัฒนาสมรรถนะและระบบบริหารจัดการองค์กรให้มีธรรมาภิบาล ซึ่งผ่านการทบทวนความเชื่อมโยงของแผนระดับต่าง ๆ อย่างครบถ้วน ทั้งนี้ กรมจะดำเนินการตามภารกิจหลักให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ บูรณาการความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และสนับสนุนบุคลากรในการสร้างงานวิจัยและต่อยอดนวัตกรรมเพื่อผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรมมีผลิตภาพ (Productivity) ที่เป็นเลิศต่อไป

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๔.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๔.๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร

๔.๒.๔ อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์

๔.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

๔.๔.๒ สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๔.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๕.๑ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ

๔.๕.๔ สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล

๔.๕.๕ ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

ภาคอุตสาหกรรม (Industrial sector) เป็นภาคส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไปสู่ความมั่งคั่งของประเทศ ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติด้านนี้ผ่านการสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรม สนับสนุนความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ และใส่ใจการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยมีเป้าหมายในการร่วมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้สูงขึ้น ด้วยตระหนักถึงความต้องการวัตถุดิบคุณภาพสูงที่หลากหลาย กรมจึงทำหน้าที่จัดหาและสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรม เพื่ออำนวยความสะดวกให้เกิดการลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคตของประเทศ ทั้งกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายและกลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุน ในการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สร้างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจสูง ซึ่งนอกจากวัตถุดิบจากแหล่งธรรมชาติ (Natural Raw Materials) วัตถุดิบทดแทน (Secondary Raw Materials) และวัตถุดิบขั้นสูง (Advanced Raw Materials) แล้ว ยังมีการพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลขยะหรือของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนของภาคอุตสาหกรรมอีกทางหนึ่งด้วย นอกจากนี้ กรมยังสนับสนุนให้ผู้ประกอบการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากงานวิจัยไปใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เช่น การใช้เทคโนโลยีในการจัดการข้อมูลการสำรวจแร่และการวิเคราะห์ประเมินผล และการใช้เทคโนโลยีออกแบบการทำเหมืองแร่ เป็นต้น กล่าวโดยสรุป คือ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ในฐานะเป็นส่วนราชการซึ่งมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีแร่ เทคโนโลยีโลหะและเทคโนโลยีรีไซเคิล จะพัฒนาวัตถุดิบ/วัตถุดิบทดแทนคุณภาพสูงที่เป็นแร่ โลหะ และสารประกอบจากแร่และโลหะเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ รองรับความต้องการวัตถุดิบคุณภาพสูงของภาคอุตสาหกรรม และโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ (Mega Projects) ของภาครัฐควบคู่กับการส่งเสริมผู้ประกอบการไปสู่ผู้ประกอบการ ๔.๐ เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของประเทศที่สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ อันจะส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกันและประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดในอนาคต

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๒ พื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

เป้าหมายที่ ๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๔.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๔.๑.๕ ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

จากเป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ดังกล่าวข้างต้น กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีภารกิจที่สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติผ่านกลไกการสนับสนุนและจัดหาวัตถุดิบเพื่อรองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมที่คำนึงถึงการป้องกันและลดผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมจากการจัดหาวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะวัตถุดิบแร่ซึ่งเป็นวัตถุดิบจากธรรมชาติ ซึ่งกรมมีแผนที่จะมุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานในระดับสูง มีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการวางแผนบริหารจัดการทรัพยากรแร่เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า พร้อมทั้งลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนผ่านการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีการนำมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) และอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) และการพัฒนาสู่เหมืองแร่ ๔.๐ (Mining 4.0) ไปปฏิบัติ เพื่อให้มีการพัฒนาอย่างสมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งและพัฒนาขีดความสามารถของเครือข่ายภาคประชาชนในการร่วมตรวจสอบ เฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ กรมยังมีแผนที่จะมุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตถุดิบทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสียทั้งจากครัวเรือนและอุตสาหกรรม (Secondary Raw Materials) โดยการสกัดแยกแร่และโลหะกลับมาใช้ประโยชน์ (Urban Mining) อันมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลขยะหรือของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพื่อเป็นแหล่งทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม ลดการเกิดขยะและปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society และ Circular Economy สอดรับกับแนวทางของการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ (Industry 4.0) ที่เน้นการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรมและสร้างการมีส่วนร่วม และการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ใช้ทรัพยากรเพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ขณะเดียวกัน การใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะต้องไม่ทำลายขีดความสามารถของระบบนิเวศทางธรรมชาติ ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญของการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการรักษาความสมดุลของการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืนต่อไป

๓) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

เป้าหมายที่ ๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๔.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๔.๑.๒ ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๔.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ

๔.๕.๒ บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

ระบบการบริหารจัดการภาครัฐเป็นระบบหลักในการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้า จากเดิมที่ภาครัฐทำหน้าที่กำกับดูแล (Regulator) มีการปรับเปลี่ยนไปสู่หน้าที่การอำนวยความสะดวก (Facilitator) ให้ภาคส่วนต่าง ๆ สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างความสะดวกในการบริการให้แก่ประชาชนได้โดยไม่ขัดต่อหลักของกฎหมาย ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีภารกิจในการกำกับดูแลการประกอบกิจการ การอนุมัติ อนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยแร่และกฎหมายอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม โดยมีการเชื่อมโยงและพัฒนาระบบฐานข้อมูลแบบบูรณาการ (Big data) กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับและเพิ่มช่องทางการให้บริการประชาชนให้มีความสะดวก รวดเร็ว ในการดำเนินการ สามารถตรวจสอบได้ ตลอดจนช่วยลดภาระของส่วนราชการในการจัดการเงินสด และยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและลดขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ ทั้งนี้ กรมได้บูรณาการ กับหน่วยงานอื่นในการร่วมออกแบบและใช้ระบบ National Single Window (NSW) ในการเชื่อมโยง ข้อมูลหน่วยงานภาครัฐและภาคธุรกิจสำหรับการนำเข้า ส่งออกแร่ รองรับการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่าง ประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศในภูมิภาคอื่น ๆ เกี่ยวกับการอนุมัติ อนุญาตของกรม ทั้งนี้ กรมเล็งเห็นว่า ทรัพยากรบุคคลถือเป็นปัจจัยสำคัญของการขับเคลื่อนภารกิจตามนโยบายและยุทธศาสตร์ ไปสู่การบรรลุเป้าหมายของหน่วยงาน จึงมุ่งมั่นพัฒนาบุคลากรทั้งสายงานหลักและสายงานสนับสนุน ให้มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่สูงขึ้น เป็นบุคลากรภาครัฐยุคดิจิทัลที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ รวมทั้งมีคุณธรรมจริยธรรมเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนภารกิจไปสู่ระบบราชการ ๔.๐

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๒ ผลิตรายการการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น
- เป้าหมายที่ ๑ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติด้านนี้ผ่านการสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ โดยการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิต ตลอดจนการส่งเสริมการเชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบของอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ เพื่อสนับสนุนการขยายตัวของผลิตรายการการผลิตและการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมของประเทศ ภายใต้ตัวชี้วัดของเป้าหมายตามประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญ ได้แก่

- เป้าหมายที่ ๒ ตัวชี้วัด คือ อัตราการขยายตัวของผลิตรายการการผลิตของภาคอุตสาหกรรม (เฉลี่ยร้อยละ) โดยมีค่าเป้าหมายในปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ขยายตัวร้อยละ ๒.๒

- เป้าหมายที่ ๑ ตัวชี้วัด คือ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม (เฉลี่ยร้อยละ) โดยมีค่าเป้าหมายในปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ขยายตัวร้อยละ ๔.๖

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ

△ แผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร

● แนวทางการพัฒนา

๓) ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมการแพทย์ที่ทันสมัย มีคุณค่า และมีมูลค่าเพิ่มสูง โดยส่งเสริมการนำผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมการแพทย์ที่ทันสมัยมาใช้ในประเทศเพื่อสร้างอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ที่สามารถรองรับความต้องการในประเทศและต่างประเทศ และพร้อมมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์

● เป้าหมายของแผนย่อย

- อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติด้านนี้ผ่านการสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ โดยการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิต ตลอดจนการส่งเสริมการเชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบของอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของผลิตรายการการผลิตและการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมของประเทศ ภายใต้ตัวชี้วัดของเป้าหมายตามประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญ ได้แก่

- ตัวชี้วัด คือ อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ เฉลี่ยต่อปี (เฉลี่ยร้อยละ) โดยมีค่าเป้าหมายในปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ขยายตัวร้อยละ ๕

△ แผนย่อยอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม

● แนวทางการพัฒนา

๑) ผลักดันการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์ทั้งระบบไปสู่ อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าอัจฉริยะ พลังงานไฮโดรเจน หรือพลังงานทางเลือกอื่น ๆ โดยจัดทำแนวทางการพัฒนาต่อยอดจากฐานอุตสาหกรรมยานยนต์ที่ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตยนต์ที่สำคัญของโลก เพื่อเตรียมความพร้อมและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี พัฒนาและยกระดับทักษะความเชี่ยวชาญของผู้ประกอบการไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องภายในประเทศ อาทิ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมชิ้นส่วนระบบราง พร้อมทั้งส่งเสริมให้ประเทศเป็นศูนย์กลางยานยนต์ไฟฟ้าในอาเซียนในอนาคต

● เป้าหมายของแผนย่อย

- เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาคโดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติด้านนี้ผ่านการสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ โดยการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิต ตลอดจนการส่งเสริมการเชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบของอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ เพื่อสนับสนุนการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตและการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมของประเทศ ภายใต้ตัวชี้วัดของเป้าหมายตามประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญ ได้แก่

- ตัวชี้วัด คือ ส่วนแบ่งการตลาดของจำนวนอากาศยานที่เข้าซ่อมในภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (เฉลี่ยร้อยละ) โดยมีค่าเป้าหมายในปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ขยายตัวร้อยละ ๑

△ แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

● แนวทางการพัฒนา

๑) สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าและมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และจัดให้มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม

๓) วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเชื่อมโยงภาคการศึกษา กับภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรมและบริการ และจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกระดับทั้งแรงงานในประเทศที่เป็นแรงงานฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ประกอบการ และแรงงานต่างด้าว ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลนจากต่างประเทศหรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่

● เป้าหมายของแผนย่อย

- เป้าหมายที่ ๑ แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

- **การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ**

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติด้านนี้ผ่านการสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ โดยการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิต ตลอดจนการส่งเสริมการเชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบของอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ เพื่อสนับสนุนการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตและการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรม ภายใต้ตัวชี้วัดของเป้าหมายตามประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญ ได้แก่

- ตัวชี้วัด คือ อันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงาน โดยมีค่าเป้าหมายในปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ที่อันดับที่ ๖๐

(๒) ประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๒ การลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการยกระดับ

- **การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ**

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติด้านนี้ผ่านการสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ โดยมีแผนงานในการสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้วยการบริหารจัดการวัตถุดิบโดยเฉพาะหินอุตสาหกรรมซึ่งเป็นวัตถุดิบที่สำคัญให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เพื่อให้พร้อมต่อการลงทุนของผู้ประกอบการภายใต้ตัวชี้วัดของเป้าหมายตามประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญ ได้แก่

- ตัวชี้วัด คือ มูลค่าการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดในช่วง ๕ ปีแรก (ล้านบาท) โดยมีค่าเป้าหมายในปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ที่ ๖๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

(๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ

△ แผนย่อยการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

- **แนวทางการพัฒนา**

๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง และสาธารณูปโภคที่สำคัญ เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างรวดเร็วและต่อยอดโครงสร้างพื้นฐานทุกระบบให้เชื่อมโยงเข้าสู่พื้นที่เศรษฐกิจ เพื่อรองรับความต้องการลงทุน กิจกรรมทางเศรษฐกิจ และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจากการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกได้อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

- **เป้าหมายของแผนย่อย**

- เป้าหมายที่ ๒ การลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

- **การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ**

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติด้านนี้ผ่านการสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ โดยมีแผนงานในการสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้วยการบริหารจัดการวัตถุดิบโดยเฉพาะหินอุตสาหกรรมซึ่งเป็นวัตถุดิบที่สำคัญให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เพื่อให้พร้อมต่อการลงทุนของผู้ประกอบการ ภายใต้ตัวชี้วัดของเป้าหมายตามประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญ ได้แก่

- ตัวชี้วัด คือ มูลค่าการลงทุนในเขตพัฒนาพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (ล้านบาท) โดยมีค่าเป้าหมายในปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ที่ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

△ แผนย่อยการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

- **แนวทางการพัฒนา**

๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้สามารถเชื่อมโยงโครงข่ายและใช้ประโยชน์ในการเป็นประตูส่งออกสินค้าฝั่งตะวันตกไปยังท่าเรือหลักในกลุ่มประเทศความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอล สำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ และประตูส่งออกสินค้าฝั่งตะวันออกไปยังท่าเรือหลักในประเทศจีน เพื่อตอบสนองการขยายตัวของเศรษฐกิจในอนาคต

- **เป้าหมายของแผนย่อย**

- เป้าหมายที่ ๒ การลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เพิ่มขึ้น

- **การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ**

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติด้านนี้ผ่านการสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ โดยมีแผนงานในการสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้วยการบริหารจัดการวัตถุดิบโดยเฉพาะหินอุตสาหกรรมซึ่งเป็นวัตถุดิบที่สำคัญให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เพื่อให้พร้อมต่อการลงทุนของผู้ประกอบการ ภายใต้ตัวชี้วัดของเป้าหมายตามประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญ ได้แก่

- ตัวชี้วัด คือ มูลค่าการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (ล้านบาท) โดยมีค่าเป้าหมายในปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ที่ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

△ แผนย่อยการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

- **แนวทางการพัฒนา**

๒) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนตามศักยภาพ โดยพัฒนาต่อยอดจากฐานทรัพยากรและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ที่มีอยู่เดิม รวมทั้งยกระดับความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่ให้เอื้อต่อการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว และเป็นพื้นที่หลักในการขับเคลื่อนการสร้างเศรษฐกิจและสังคมในส่วนภูมิภาค ตลอดจนพัฒนาพื้นที่บริเวณชายแดนให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งจะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม

๓) ใช้ประโยชน์และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม อาทิ โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม พลังงาน ระบบน้ำประปา ที่อยู่อาศัย โรงพยาบาลและสถานศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ และมีกลไกที่สามารถรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่และเมือง รวมทั้งรองรับการพัฒนาพื้นที่และเมืองนำอยู่

- เป้าหมายของแผนย่อย

- เป้าหมายที่ ๒ การลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติด้านนี้ผ่านการสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ โดยมีแผนงานในการสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้วยการบริหารจัดการวัตถุดิบโดยเฉพาะหินอุตสาหกรรมซึ่งเป็นวัตถุดิบที่สำคัญให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เพื่อให้พร้อมต่อการลงทุนของผู้ประกอบการ ภายใต้ตัวชี้วัดของเป้าหมายตามประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญ

- ตัวชี้วัด คือ มูลค่าการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (ล้านบาท) โดยมีค่าเป้าหมายในปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ที่ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

(๓) ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท

- สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีภารกิจที่สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยผ่านกลไกการสนับสนุนและจัดหาวัตถุดิบเพื่อรองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมที่คำนึงถึงการป้องกันและลดผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมจากการจัดหาวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะวัตถุดิบแร่ซึ่งเป็นวัตถุดิบจากธรรมชาติ ซึ่งกรมมีแผนที่จะมุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานในระดับสูง มีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยกรมได้ให้ความสำคัญกับการวางแผนบริหารจัดการทรัพยากรแร่เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าพร้อมทั้งลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชน นอกจากนี้ กรมยังมีแผนที่จะมุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตถุดิบทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสียทั้งจากครัวเรือนและอุตสาหกรรม เพื่อเป็นแหล่งทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม ลดการเกิดขยะและปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน อันจะเป็นส่วนสำคัญของการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการรักษาความสมดุลของการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน ภายใต้ตัวชี้วัดของเป้าหมายตามประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญ ได้แก่

- ตัวชี้วัด คือ อันดับของประเทศด้านความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลก โดยมีค่าเป้าหมายในปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ อยู่ในลำดับต่ำกว่า ๕๐ ประเทศแรกของโลก

๒) แผนย่อยของแผนแม่บท

△ แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

● แนวทางการพัฒนา

๓) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริม

โรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์และประมงตลอดห่วงโซ่คุณค่า และกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์และอุปทานและนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ ทั้งด้านการพัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านฐานข้อมูลตลอดวัฏจักรชีวิต เครื่องมือ วิธีการ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน

● เป้าหมายของแผนย่อย

- เป้าหมายที่ ๑ การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีภารกิจที่สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยผ่านกลไกการสนับสนุนและจัดหาวัตถุดิบเพื่อรองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมที่คำนึงถึงการป้องกันและลดผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมจากการจัดหาวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะวัตถุดิบแร่ซึ่งเป็นวัตถุดิบจากธรรมชาติ ซึ่งกรมมีแผนที่จะมุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานในระดับสูง มีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยกรมได้ให้ความสำคัญกับการวางแผนบริหารจัดการทรัพยากรแร่เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่ารวมทั้งลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชน นอกจากนี้ กรมยังมีแผนที่จะมุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตถุดิบทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสียทั้งจากครัวเรือนและอุตสาหกรรม เพื่อเป็นแหล่งทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม ลดการเกิดขยะและปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน อันจะเป็นส่วนสำคัญของการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการรักษาความสมดุลของการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน ภายใต้ตัวชี้วัดของเป้าหมายตามประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญ ได้แก่

- ตัวชี้วัด คือ ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม (คะแนน) โดยมีค่าเป้าหมาย ในปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ที่ ๕๐ คะแนน

**△ แผนย่อยการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมี
ในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล**

● แนวทางการพัฒนา

๓) จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายของประเทศ กำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงาน ครอบคลุมขยะชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากของเสียอุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับการป้องกันและลดมลพิษจากขยะและของเสียอันตรายจากแหล่งกำเนิด การบริหารจัดการควบคุมมลพิษจากการบำบัด กำจัดขยะ และของเสียอันตราย โดยปรับปรุงฟื้นฟู สถานที่ กำจัดขยะให้ดำเนินการถูกต้องตามหลักวิชาการ สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่เพื่อจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกประกาศสถานที่กำจัดขยะเป็นแหล่งกำหนดมลพิษ กำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ และกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ส่งเสริมภาคเอกชนร่วมลงทุนด้านการจัดการขยะและของเสียอันตราย รวมทั้งมีมาตรการในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาบังคับใช้ ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม การวางระบบการจัดการของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใหม่บางประเภทที่คาดจะเป็นปัญหาในอนาคต การจัดการขยะจากการก่อสร้างและการรื้อถอนสิ่งก่อสร้าง การสร้างกระบวนการรับรู้ให้กับประชาชนเกี่ยวกับปัญหามลพิษจากการจัดการขยะและของเสียอันตรายที่ไม่ถูกต้อง พร้อมทั้งทบทวนและตรวจสอบกลไกการบริหารจัดการขยะของประเทศทั้งระบบ ซึ่งรวมถึงผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้บริการ ผู้บริโภค ผู้กำจัดและหน่วยงานกำกับดูแล การจัดการมูลฝอยติดเชื้อยึดหลักการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมตามแนวทางพระราชรัฐ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศ บนฐานของความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่

● เป้าหมายของแผนย่อย

- เป้าหมายที่ ๓ การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมี
ในภาคการเกษตรและการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีภารกิจที่สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยผ่านกลไกการสนับสนุนและจัดท้าวัตถุติบเพื่อรองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมที่คำนึงถึงการป้องกันและลดผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมจากการจัดท้าวัตถุติบให้แก่ภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะวัตถุติบแร่ซึ่งเป็นวัตถุติบจากธรรมชาติ ซึ่งกรมมีแผนที่จะมุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานในระดับสูง มีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยกรมได้ให้ความสำคัญกับการวางแผนบริหารจัดการทรัพยากรแร่เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าพร้อมทั้งลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชน นอกจากนี้ กรมยังมีแผนที่จะมุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตถุติบทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสียทั้งจากครัวเรือนและอุตสาหกรรม เพื่อเป็นแหล่งทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม ลดการเกิดขยะและปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน อันจะเป็นส่วนสำคัญของการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการรักษาความสมดุลของการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน ภายใต้ตัวชี้วัดของเป้าหมายตามประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญ ได้แก่

- ตัวชี้วัด คือ ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะ โดยมีค่าเป้าหมายในปี ๒๕๖๑

- ๒๕๖๕ ที่ ๐.๗๔

(๔) ประเด็นการบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ
- เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีภารกิจในการกำกับดูแลการประกอบกิจการ การอนุมัติ อนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยแร่และกฎหมายอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม โดยมีการเชื่อมโยงและพัฒนาระบบฐานข้อมูลแบบบูรณาการ (Big data) กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อยกระดับและเพิ่มช่องทางการให้บริการประชาชนให้มีความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินการ สามารถตรวจสอบได้ ตลอดจนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงาน และลดขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยจะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายและตัวชี้วัดตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญ ได้แก่

- เป้าหมายบริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ มีตัวชี้วัด คือ ระดับความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ โดยมีค่าเป้าหมายในปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕

- เป้าหมายภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ มีตัวชี้วัด คือ ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในการจัดลำดับขององค์การสหประชาชาติ โดยมีค่าเป้าหมายในปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงสุด ๖๐ อันดับแรก

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ

△ แผนย่อยการพัฒนาบริการประชาชน

- แนวทางการพัฒนา

๒) พัฒนาการให้บริการภาครัฐผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากลอย่างคุ้มค่า มีความรวดเร็ว โปร่งใส เสียค่าใช้จ่ายน้อย ลดข้อจำกัดทางกายภาพ เวลา พื้นที่และตรวจสอบได้ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล เพื่อให้บริการภาครัฐเป็นไปอย่างปลอดภัย สร้างสรรค์ โปร่งใส มีธรรมาภิบาล เกิดประโยชน์สูงสุด

- เป้าหมายของแผนย่อย

- งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีภารกิจในการกำกับดูแลการประกอบกิจการ การอนุมัติ อนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยแร่และกฎหมายอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม โดยมีการเชื่อมโยงและพัฒนาระบบฐานข้อมูลแบบบูรณาการ (Big data) กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อยกระดับและเพิ่มช่องทางการให้บริการประชาชนให้มีความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินการ สามารถตรวจสอบได้ ตลอดจนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ

การบริหารงานและลดขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยจะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายและตัวชี้วัดตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญ ได้แก่

- สัดส่วนความสำเร็จของกระบวนการงานที่ได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัล โดยมีค่าเป้าหมายในปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ที่ร้อยละ ๑๐๐ (ทั้งหมด ๒,๑๘๐ กระบวนการ แบ่งเป็นกระบวนการในระบบอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจแบบครบวงจร ๓๐๐ กระบวนการ และกระบวนการอื่น ๆ ๑,๘๘๐ กระบวนการ)

△ แผนย่อยการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

● แนวทางการพัฒนา

๓) พัฒนาบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูง มีทักษะการคิดวิเคราะห์ และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะด้านดิจิทัล มีทัศนคติและกรอบความคิดในการทำงานเพื่อให้บริการประชาชนและอำนวยความสะดวกภาคเอกชนและภาคประชาสังคมเพื่อประโยชน์ของการพัฒนาประเทศ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีสำนึกในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบและความสุจริต ปฏิบัติงานตามหลักการและหลักวิชาชีพด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้อง คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ของส่วนตน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการคุ้มครองและปกป้องบุคลากรภาครัฐที่กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้องและมีพฤติกรรมการทำงานตามจริยธรรมและจรรยาบรรณ วิชาชีพ

● เป้าหมายของแผนย่อย

- บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีภารกิจในการกำกับดูแลการประกอบกิจการ การอนุมัติ อนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยแร่และกฎหมายอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม โดยมีการเชื่อมโยงและพัฒนาระบบฐานข้อมูลแบบบูรณาการ (Big data) กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อยกระดับและเพิ่มช่องทางการให้บริการประชาชนให้มีความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินการ สามารถตรวจสอบได้ ตลอดจนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานและลดขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ นอกจากนี้ กรมยังมีแผนงานที่จะมุ่งเน้นการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติการกิจ ตลอดจนมีความผูกพันและมีจิตใจที่มุ่งมั่นในการปฏิบัติราชการ โดยแผนงานดังกล่าวจะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายและตัวชี้วัดตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญ ได้แก่

- ตัวชี้วัด คือ ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐ โดยมีเป้าหมายในปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

๒.๒.๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

หัวข้อที่ ๑ การปฏิรูปด้านการเพิ่มความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ

Δ หัวข้อย่อยที่ ๑.๒ การรวมกลุ่มในภูมิภาค (Regional Integration)

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ Clusters and Hubs : พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

- กรอบระยะเวลาในการดำเนินการ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๓) กิจกรรม

๓.๒ โครงการ EEC : จัดทำแผนแม่บทการพัฒนา EEC และเร่งพัฒนาพื้นที่ EEC รวมถึงเร่งรัดโครงการที่ดำเนินการอยู่แล้ว (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๓.๓ การพัฒนา Cluster และ Hub ของอุตสาหกรรมเป้าหมาย : พัฒนา Cluster และ Hub ของอุตสาหกรรมเป้าหมายซึ่งรวมถึงการพัฒนาพื้นที่คลัสเตอร์ด้านการเกษตร-อุตสาหกรรมอาหาร-เศรษฐกิจชีวภาพ และศูนย์กลางการท่องเที่ยวและบริการในภูมิภาคและสาธารณสุข และการศึกษา (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๔) เป้าหมายกิจกรรม

๔.๑ เพื่อพัฒนาพื้นที่ EEC อย่างต่อเนื่องและเป็นองค์รวม

• ตัวชี้วัด

- จำนวนโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จภายในงบประมาณและเวลาที่กำหนด
- เพิ่มจำนวนการจ้างงานใน clusters/hubs
- เพิ่มมูลค่าเพิ่ม (value added) ของอุตสาหกรรมเป้าหมายใน clusters/hubs
- เพิ่มมูลค่าการส่งออกในแต่ละอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- เพิ่มมูลค่าการลงทุนโดยตรงในแต่ละ clusters/hubs

๔.๒ พัฒนาพื้นที่ คลัสเตอร์ด้านการเกษตร-อุตสาหกรรมอาหาร-เศรษฐกิจชีวภาพ อย่างต่อเนื่องและเป็นองค์รวม

• ตัวชี้วัด

- จำนวนโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จภายในงบประมาณและเวลาที่กำหนด
- จำนวนการจ้างงานใน clusters/hubs
- มูลค่าเพิ่ม (value added) ของอุตสาหกรรมเป้าหมายในแต่ละ clusters/hubs
- มูลค่าการส่งออกในแต่ละอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- มูลค่าการลงทุนโดยตรงในแต่ละ clusters/hubs

**Δ หัวข้อย่อยที่ ๑.๓ ระบบนิเวศด้านวิจัยพัฒนาและนวัตกรรม (R&D ,
Innovation Ecosystem)**

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ การจัดตั้งศูนย์กลางการวิจัยและพัฒนา

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

- กรอบระยะเวลาในการดำเนินการ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๓) กิจกรรม

๓.๓ มาตรการเพิ่มคุณภาพและจำนวนนักวิจัย : ออกมาตรการเพื่อเพิ่มคุณภาพและจำนวนนักวิจัยในอุตสาหกรรมหลัก (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๔) เป้าหมายกิจกรรม

๔.๑ ดึงดูดนักวิจัยต่างประเทศและพัฒนานักวิจัยในประเทศที่มีศักยภาพ

• ตัวชี้วัด

- จำนวนสัดส่วนของนักวิจัยต่างชาติในศูนย์วิจัยของภาครัฐและเอกชน

๒.๒.๒.๒ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ ทรัพยากรทางบก

(ประเด็นย่อยที่ ๓ ทรัพยากรแร่)

**๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป ๓.๑ เร่งรัดจัดทำพื้นที่ศักยภาพแร่และเขตแหล่งแร่
เพื่อการทำเหมือง**

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

- กรอบระยะเวลาในการดำเนินการ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๓) กิจกรรม

๓.๑ เร่งรัดจัดทำพื้นที่ศักยภาพแร่และเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง

๓.๑.๑ เร่งรัดการกำหนดพื้นที่ที่มีศักยภาพในการทำเหมืองแร่ของประเทศ

- เร่งรัดประเมินคุณค่าทางเศรษฐกิจและสังคมของพื้นที่ศักยภาพแร่และการประเมินสถานการณ์และพิจารณาขีดจำกัด รวมทั้งความเป็นไปได้ในการใช้ประโยชน์พื้นที่
- เร่งรัดการพิจารณาเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองภายใต้แผนแม่บทบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเป็นเขตเหมืองแร่เพื่อการทำเหมืองแร่ของการจัดทำแผนแม่บทฯ ระยะถัดไป

- กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์แร่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดรวมถึงหลักการการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการทำเหมืองตามความจำเป็น สอดคล้องกับความต้องการของอุปสงค์ อุปทาน และการพัฒนาประเทศ

๔) เป้าหมายกิจกรรม

๔.๑ ประเทศมีเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองบนหลักพื้นฐานศักยภาพแร่และการอนุรักษ์ การใช้ประโยชน์ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ อย่างเหมาะสมและยั่งยืน (ข้อ ๓.๑.๑)

• ตัวชี้วัด : จำนวนพื้นที่ที่มีศักยภาพในการทำเหมืองที่มีเขตแหล่งแร่

เพื่อการทำเหมืองภายใต้แผนแม่บทบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (เนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๒๕ ล้านไร่) ครอบคลุมทุกภูมิภาคของประเทศ ได้รับการประเมินและกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์เพื่อการจัดทำแผนแม่บทฯ ระยะถัดไป (ข้อ ๓.๑.๑)

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป ๓.๒ พัฒนาเครื่องมือกำกับดูแลการบริหาร
จัดการเมืองแร่ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

- กรอบระยะเวลาในการดำเนินการ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๓) กิจกรรม

๓.๒ พัฒนาเครื่องมือกำกับดูแลการบริหารจัดการเมืองแร่ให้เป็น
มิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) (ตัวชี้วัดรายกิจกรรม)

๓.๒.๑ พัฒนาและปรับปรุงกลไกการใช้ประโยชน์แร่ภายใต้เขตแหล่งแร่
เพื่อการทำเหมือง (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

- ส่งเสริมการประกอบกิจการให้มีการยกระดับความรับผิดชอบต่อ
สังคมและชุมชนสูงขึ้น

- พัฒนาระบบบูรณาการการกำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ
ประเมินผล และเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน

- การจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของ
ประชาชนในพื้นที่ศักยภาพแร่และพื้นที่ที่มีศักยภาพในการทำเหมือง

- ส่งเสริมให้มีการศึกษารูปแบบและแนวทางของการใช้
ประโยชน์พื้นที่เหมืองแร่เก่า โดยการฟื้นฟูเพื่อการใช้ประโยชน์พื้นที่ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
สิ่งแวดล้อม และสร้างประโยชน์เชิงเศรษฐกิจต่อชุมชน

- พัฒนากลไกการเฝ้าระวัง ควบคุมและระงับยับยั้งการทำ
เหมืองแร่ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ชุมชนและสิ่งแวดล้อมอย่างทันที่

๔) เป้าหมายกิจกรรม

๔.๑ ผู้ผลิตและภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้านแร่มีการดำเนิน
กิจการที่เป็นมาตรฐาน และมุ่งเน้นการประกอบการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สังคมและสุขภาพของ
ประชาชน (ข้อ ๓.๒)

๔.๒ ระบบการติดตาม ตรวจสอบ การกำกับดูแลและการเฝ้าระวัง
คุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้มีมาตรฐานและ
ประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชนและท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
กับการพัฒนาแร่ภายใต้หลักธรรมาภิบาล (ข้อ ๓.๒)

๔.๓ ผู้ผลิตและภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้านแร่มีการดำเนิน
กิจการที่เป็นมาตรฐานและมุ่งเน้นการประกอบการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สังคมและสุขภาพของ
ประชาชน (ข้อ ๓.๒.๑)

๔.๔ ระบบการติดตาม ตรวจสอบ การกำกับดูแล และการเฝ้าระวัง
คุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้มีมาตรฐานและ
ประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชนและท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้อง
กับการพัฒนาแร่ภายใต้หลักธรรมาภิบาล (ข้อ ๓.๒.๑)

• ตัวชี้วัด : จำนวนพื้นที่ที่มีการบริหารจัดการเมืองแร่ด้วยกลไกของ
การติดตาม ตรวจสอบ กำกับดูแล และการเฝ้าระวังจำนวนไม่น้อยกว่า ๙ พื้นที่ (ข้อ ๓.๒.๑)

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป ๓.๓ สร้างกลไกเพื่อเสริมศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชน ในการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

- กรอระยะเวลาในการดำเนินการ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๓) กิจกรรม

๓.๓ สร้างกลไกเพื่อเสริมศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชน ในการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) (ตัวชี้วัดรายกิจกรรม)

๓.๓.๑ เสริมสร้างศักยภาพท้องถิ่นและชุมชนในการกำกับดูแลการทำเหมืองแร่

- พัฒนาหลักเกณฑ์ มาตรฐาน เสริมสร้าง และส่งเสริมการเปิดโอกาส ให้ประชาชน และชุมชนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ของประเทศ
- พัฒนาระบบสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมโดยใช้เทคโนโลยี ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

๓.๓.๒ กิจกรรม Green and Smart Mining การทำเหมืองที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม

- เสริมสร้างความเข้าใจเชิงรุกให้แก่ประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่
- เสริมสร้างศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชนในการติดตาม ตรวจสอบ ดูแล และเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจากการทำเหมืองแร่ และเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบ และดูแลการทำเหมืองแร่ทุกประเภท

๔) เป้าหมายกิจกรรม

๔.๑ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่อย่างเป็นรูปธรรม (ข้อ ๓.๓ /๓.๓.๑)

๔.๒ ประชาชนที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจและมีความเชื่อมั่นในการบริหารจัดการแร่ พร้อมเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ รวมทั้งการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสุขภาพประชาชน (ข้อ ๓.๓ /๓.๓.๑/๓.๓.๒)

- ตัวชี้วัด : ประชาชน ชุมชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องในการเหมืองแร่ ไม่น้อยกว่า ๑๘ พื้นที่ ครอบคลุมทุกภูมิภาค ได้รับการเสริมสร้างศักยภาพในการกำกับดูแลการทำเหมือง และมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเหมืองแร่ จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๘ พื้นที่ ครอบคลุม ๙ ชนิดแร่ (ข้อ ๓.๓.๑)

- ตัวชี้วัด : จำนวนพื้นที่เป้าหมายไม่น้อยกว่า ๑๘ พื้นที่ที่มีการดำเนิน กิจกรรมผ่านการรับรองตามเกณฑ์การประเมิน Green and Smart Mining (ข้อ ๓.๓.๒)

๒.๒.๒.๓ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ บริการภาครัฐ สะดวก รวดเร็ว และตอบโจทย์ชีวิตประชาชน

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

- กรอบระยะเวลาในการดำเนินการ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) โดยเรื่องที่มีผลกระทบสูงต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน จะได้รับการดำเนินการภายใน ๒ ปีแรกของการดำเนินการตามแผนปฏิรูปประเทศ

๓) กิจกรรม

- กลยุทธ์ที่ ๓ ยกระดับการให้บริการประชาชนสู่การบริการที่เร็วขึ้น ง่ายขึ้น และถูกลง (Faster , Easier and Cheaper)

- แผนงานที่ ๑ ปรับปรุงกระบวนการขออนุมัติ/อนุญาตจากภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

- ๑.๑ ปรับปรุงกระบวนการและลดขั้นตอนการให้บริการที่กระทบต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนเพื่ออำนวยความสะดวกและสร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ (พ.ศ. ๒๕๖๑)

- ๑.๒ ดำเนินการแก้ไขปัญหา/ข้อติดขัดในการบริการประชาชน เช่น แก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติ/อนุญาตในภาครัฐ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๒)

- ๑.๓ พัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อรองรับการให้บริการที่กระทบต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน โดยเป็นระบบที่รองรับการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อให้บริการแบบเบ็ดเสร็จได้ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๒)

- แผนงานที่ ๒ จัดให้มีการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จผ่านช่องทางดิจิทัลและศูนย์บริการร่วม

- ๒.๕ สนับสนุนให้เกิดการใช้งาน เช่น การประชาสัมพันธ์ การสร้างแรงจูงใจ (Incentives) ให้ประชาชนขอรับบริการภาครัฐผ่านช่องทางออนไลน์มากขึ้น การสร้างความมั่นคงปลอดภัยของการให้บริการให้ประชาชนเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น เป็นต้น (พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕)

๔) เป้าหมายกิจกรรม

- ๔.๑ การอนุมัติ/อนุญาตของประชาชนและผู้ประกอบการเร็วขึ้น ง่ายขึ้น และถูกลง (Faster , Easier and Cheaper) ลดการขอข้อมูลและเอกสารซ้ำซ้อนจากผู้ขอรับบริการ (แผนงานที่ ๑)

- ๔.๒ หน่วยงานภาครัฐมีแผนการปรับปรุงการให้บริการประชาชน (ข้อ ๑.๑)

• ตัวชี้วัด :

- จำนวนระบบ/กระบวนการบริการประชาชนได้รับการปรับปรุง
- ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อกระบวนการให้บริการที่มีผลต่อความเป็นอยู่ของประชาชน

- ๔.๓ หน่วยงานภาครัฐแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการให้บริการ (ถ้ามี) (ข้อ ๑.๒)

• ตัวชี้วัด :

- จำนวนกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการให้บริการประชาชนได้รับการปรับปรุงแก้ไข

๔.๔ หน่วยงานภาครัฐมีระบบดิจิทัลเพื่อรองรับการให้บริการ (ข้อ ๑.๓)

● **ตัวชี้วัด :**

- จำนวนระบบการให้บริการประชาชนที่สำคัญของหน่วยงานมีการนำระบบดิจิทัลเข้าไปใช้

๔.๕ ประชาชนได้รับการแบบเบ็ดเสร็จและมีความพึงพอใจในการใช้บริการในระดับที่สูงขึ้น (ข้อ ๒.๕)

● **ตัวชี้วัด :** - ปริมาณการขออนุมัติ/อนุญาตแบบเบ็ดเสร็จ

- ระดับความพึงพอใจในการขออนุมัติ/อนุญาตแบบเบ็ดเสร็จ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ ระบบข้อมูลภาครัฐมีมาตรฐาน ทันสมัย และเชื่อมโยงกันก้าวสู่รัฐบาลดิจิทัล

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

● กรอบระยะเวลาในการดำเนินการ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๓) กิจกรรม

- กลยุทธ์ที่ ๒ นำระบบดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน และการบริหารราชการ

• แผนงานที่ ๑ การพัฒนาหรือนำระบบดิจิทัลมาใช้ปฏิบัติงานและการบริหารราชการ

๑.๑ พัฒนาหรือนำระบบดิจิทัลเพื่อรองรับทำงานตามภารกิจเฉพาะของหน่วยงาน (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒)

๑.๒ พัฒนาหรือนำระบบดิจิทัลเพื่อรองรับงานพื้นฐานของหน่วยงาน เช่น งานสารบรรณ งานแผนและงบประมาณ งานพัสดุ งานบริหารบุคคล เป็นต้น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒)

- กลยุทธ์ที่ ๓ บูรณาการข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐเพื่อการบริหารราชการแผ่นดิน

• แผนงานที่ ๓ สนับสนุนให้นำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน การบริการประชาชน และการมีส่วนร่วมภาคประชาชน

๓.๒ พัฒนาสมรรถนะบุคลากรภาครัฐในด้านการบริหารจัดการข้อมูล การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล และการใช้ประโยชน์ร่วมกัน (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒)

๓.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างรัฐ เอกชนและประชาชน (Collaboration) (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕)

๔) เป้าหมายกิจกรรม

๔.๑ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐสามารถดำเนินงานตามภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้งาน (กลยุทธ์ที่ ๒ แผนงานที่ ๑)

● **ตัวชี้วัด :**

- จำนวนระบบดิจิทัลที่นำมาใช้ในการกิจเฉพาะของหน่วยงาน

- จำนวนระบบดิจิทัลที่นำมาใช้งานพื้นฐานของหน่วยงาน

๔.๒ ข้อมูลภาครัฐได้รับการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในการบริหารราชการแผ่นดิน การบริการประชาชน และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม (กลยุทธ์ที่ ๓ แผนงานที่ ๓)

● **ตัวชี้วัด :**

- จำนวนชุดข้อมูลสำคัญที่พร้อมนำไปใช้ประโยชน์

๔.๓ บุคลากรภาครัฐมีสมรรถนะด้านการบริหารจัดการข้อมูลการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล (ข้อ ๓.๒)

● **ตัวชี้วัด :**

- จำนวนบุคลากรภาครัฐที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะด้านข้อมูล

๔.๔ มีการเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนรับทราบเพื่อสร้างความโปร่งใสในการบริหารราชการแผ่นดิน (Open Government) (ข้อ ๓.๓)

๔.๕ มีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้ผู้ประกอบการนำไปใช้พัฒนาต่อยอด (ข้อ ๓.๓)

● **ตัวชี้วัด :** จำนวนชุดข้อมูลสำคัญที่ได้รับการเปิดเผยให้กับประชาชน

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูปที่ ๕ ระบบบริหารงานบุคคลที่สามารถดึงดูดสร้างและรักษาคณบดีคนเก่งไว้ในภาครัฐได้

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

- กรอบระยะเวลาในการดำเนินการ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๓) กิจกรรม

- กลยุทธ์ที่ ๑ ดึงดูดผู้มีความรู้ความสามารถและมีจิตสาธารณะเข้ามาทำงานในหน่วยงานของรัฐ

• แผนงานที่ ๒ สร้างแรงดึงดูดคนดีคนเก่งมาสมัครงานโดยการพัฒนาจุดเด่นของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

๔) เป้าหมายกิจกรรม

๔.๑ ส่วนราชการมีการพัฒนาจุดแข็งให้เป็นแรงดึงดูดและสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้สมัครงาน (กลยุทธ์ที่ ๑ แผนงานที่ ๒)

● **ตัวชี้วัด :**

- จำนวนผู้ที่สนใจสมัครเข้าปฏิบัติงานในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ
- มีแผนงานการพัฒนาจุดแข็งและแรงจูงใจเพื่อดึงดูดผู้สมัครงาน

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑) วัตถุประสงค์ที่

๑.๓) เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพและมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิม และขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหารและน้ำ

๑.๔) เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๑.๕) เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันทสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

๒) เป้าหมายรวมที่

๒.๓) ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้

๒.๔) ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ

๒.๖) มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันทสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน

๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

(๓.๑) เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ที่

๒.๑ เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

- เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ

(ตัวชี้วัด ๔.๑ ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี/ ตัวชี้วัด ๔.๒ ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี)

(๓.๒) แนวทางการพัฒนาที่

๓.๒ การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการและการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ สร้างรายได้และกระจายรายได้สู่คนในชุมชนอย่างทั่วถึง อันจะนำมาซึ่งความเข้มแข็งของทั้งเศรษฐกิจ ในภาพรวมและเศรษฐกิจฐานรากตามหลักการพัฒนายั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๓.๒.๒ การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง จำเป็นต้องมีการกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีศักยภาพในปัจจุบันเพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในระยะต่อไปได้ รวมทั้งกำหนดอุตสาหกรรมอนาคตที่สามารถใช้โอกาสของการเปลี่ยนแปลงบริบทใหม่ ๆ ในโลก เช่น การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การปรับตัวเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม ๔.๐ ที่ขับเคลื่อนโดยเทคโนโลยีเข้มข้น ดิจิทัล และนวัตกรรมเพื่อยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยการกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ นั้น พิจารณาจาก ๒ มิติ คือ โอกาสของประเทศไทยจากเปลี่ยนแปลงในบริบทต่าง ๆ ในโลกและศักยภาพในการแข่งขันที่แท้จริงของประเทศไทยในปัจจุบัน ซึ่งแบ่งกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ (๑) กลุ่มอุตสาหกรรมที่ปัจจุบันประเทศไทยมีพื้นฐานที่เข้มแข็งที่จะต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้ เทคโนโลยีขั้นก้าวหน้ามากขึ้น และ (๒) กลุ่มอุตสาหกรรมอนาคตที่ใช้โอกาสจากบริบทใหม่ ๆ ของโลก ซึ่งอุตสาหกรรมทั้งสองกลุ่มมีแนวทางการพัฒนาหลักที่แตกต่างกัน ดังนี้

๑) พัฒนาต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ

ปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง โดยการพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานของการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ (๑) อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนที่พัฒนาไปสู่ยานยนต์ในอนาคต อาทิ ยานยนต์ไฟฟ้า (๒) อุตสาหกรรม ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถพัฒนาไปสู่อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (๓) อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ที่สามารถต่อยอดการพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ชีวภาพและพลาสติกชีวภาพ (๔) อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร ที่พัฒนาเป็นอาหารสุขภาพ อาหารสร้างสรรค์ และอาหารสำหรับกลุ่มเฉพาะ อาทิ ฮาลาล อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานต่อยอดสู่อุตสาหกรรมชีวภาพต่าง ๆ (๕) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติกซึ่งมีการต่อยอดสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น อาทิ ผลิตภัณฑ์ยางล้อ ผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพ และ (๖) อุตสาหกรรมที่ใช้ศักยภาพของทุนมนุษย์ อาทิ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ต่าง ๆ โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑.๑) ยกระดับศักยภาพของอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้สำคัญของประเทศในปัจจุบันให้มีการใช้เทคโนโลยีขั้นก้าวหน้าเพื่อผลิตสินค้าที่รองรับความต้องการที่หลากหลายของผู้บริโภค โดยการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมปรับกระบวนการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบทางลบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ด้วยการมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมให้มีทักษะขั้นก้าวหน้าเพื่อต่อยอดฐานองค์ความรู้ เทคโนโลยีเดิมไปสู่การใช้และพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูง การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโดยใช้ระบบอัตโนมัติในกระบวนการผลิตมากขึ้นและสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าที่สูงขึ้น โดยการวิจัยและพัฒนา การใช้นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์และพื้นฐานทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย รวมทั้งการส่งเสริมการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดระหว่างสถาบันการศึกษาและภาคอุตสาหกรรมทั้งด้านการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมและเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่จะเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม โดยผ่านระบบการศึกษาทวิภาคีและสหกิจศึกษา หรือระบบอื่นที่เหมาะสม และด้านการวิจัยและพัฒนาในสาขาเทคโนโลยีขั้นก้าวหน้าที่เหมาะสมกับแต่ละอุตสาหกรรมและสามารถต่อยอดเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในปัจจุบันได้

๒) วางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมสำหรับอนาคต

โดยมุ่งสร้างอุตสาหกรรมใหม่ที่ผานโอกาสจากแนวโน้มบริบทโลกในอนาคตและการปรับเปลี่ยนเข้าสู่การใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อตอบสนองต่อความต้องการในตลาดเฉพาะและตลาดที่รองรับความต้องการรูปแบบใหม่ในอนาคต โดยให้ความสำคัญในลำดับต้นกับอุตสาหกรรมที่สามารถพัฒนาต่อยอดจากฐานความเก่งของอุตสาหกรรมศักยภาพในปัจจุบัน ได้แก่ (๑) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์อัตโนมัติเพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพของภาคการผลิตและบริการ โดยระยะแรกต้องมุ่งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการใช้ระบบอัตโนมัติมากขึ้นเพื่อกระตุ้นให้เกิดอุปสงค์ในประเทศที่เพียงพอเพื่อให้เกิดแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการผลิต พัฒนา และออกแบบระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์สำหรับการผลิตและธุรกิจบริการในอนาคต (๒) อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอากาศยาน โดยระยะแรกอาจเน้นด้านการผลิตชิ้นส่วนอากาศยานที่สามารถต่อยอดจากศักยภาพของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์และขณะเดียวกันควรเร่งวางระบบและพัฒนาบุคลากรด้านการซ่อมบำรุงอากาศยานอย่างเข้มข้นและต่อเนื่องเพื่อรองรับธุรกิจการซ่อมบำรุงอากาศยานในระยะต่อไป (๓) อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ โดยในระยะแรกเน้นอุปกรณ์และเครื่องมือที่มีปริมาณความต้องการใช้ในประเทศสูงและใช้เทคโนโลยีที่ยังไม่สูงนักก่อนเพื่อสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการบริการสุขภาพนานาชาติและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และขณะเดียวกันต้องเร่งวิจัยและพัฒนา

เทคโนโลยีสำหรับการผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีระดับความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น และ (๔) อุตสาหกรรมพลังงานชีวภาพเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงานและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้และสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและวัตถุดิบชีวมวล ซึ่งต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนเพื่อวางรากฐานการพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมอนาคต โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

๒.๑) วางแผนและพัฒนากำลังคนรองรับอุตสาหกรรมอนาคต

โดยต้องมีการกำหนดและขับเคลื่อนแผนการพัฒนากำลังคนเพื่อป้อนเข้าสู่อุตสาหกรรมอนาคตเป้าหมาย ทั้งระยะเร่งรัดและระยะยาวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยต้องประสานการทำงานร่วมกันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบัน การศึกษาและสถาบันวิจัยต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน สามารถตอบสนองต่อการผลิตของอุตสาหกรรมอนาคตอย่างทันทั่วทั้งที่ โดยในระยะเร่งรัดต้องมีการกำหนด กลไกที่ชัดเจน แต่มีความยืดหยุ่นในการพัฒนาทักษะกำลังแรงงานกลุ่มที่อยู่ในอุตสาหกรรมในปัจจุบัน และกลุ่มที่กำลังจะเข้าสู่อุตสาหกรรมให้มีทักษะพื้นฐานที่สำคัญสำหรับอุตสาหกรรมอนาคต รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคเอกชนเป็นผู้ลงทุนพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมและระบบการศึกษาเร่งรัดเพื่อให้สามารถผลิตบุคลากรที่มีทักษะรองรับอุตสาหกรรมอนาคตในระยะแรกได้อย่างทันการณ์ สำหรับการวางแผนพัฒนากำลังคนในระยะต่อไป ต้องกำหนดกลุ่มกำลังคนเป้าหมาย รวมทั้งความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการยกระดับความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมอนาคตที่ชัดเจน เพื่อวางระบบการพัฒนากำลังคนสำหรับอุตสาหกรรมอนาคตที่มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๔.๑ เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ที่

- เป้าหมายที่ ๓ สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ

และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกกับการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย พื้นฟูคุณภาพแหล่งน้ำสำคัญของประเทศ และแก้ไขปัญหาวิกฤติหมอกควัน

(ตัวชี้วัด ๓.๑ สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ สัดส่วนของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ และภาคอุตสาหกรรมอันตรายทั้งหมดเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง)

๔.๒ แนวทางการพัฒนาที่

๓.๑ การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์

และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว รักษา ความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์เพื่อใช้ในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ดังนี้

๓.๑.๕ วางแผนบริหารจัดการทรัพยากรแร่เพื่อให้เกิดการ

ใช้ประโยชน์สูงสุดและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชน กำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต จำกัดการส่งออกทรัพยากรแร่ในรูปวัตถุดิบ หวงห้ามการทำเหมืองแร่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้น ๑ และเขตอนุรักษ์ของกรมศิลปากร ควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อ สภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

อย่างเข้มงวด จัดทำยุทธศาสตร์ระยะยาวเพื่อบริหารจัดการแร่ที่มีมูลค่าสูง โดยเปิดเผยต่อสาธารณชน มีการประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายทางด้านสุขภาพและการจัดการสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่าง โปร่งใส มีธรรมาภิบาล และมีการชดเชยเยียวยาที่เหมาะสมกับผู้ได้รับผลกระทบ โดยผู้ประกอบการจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบพัฒนาเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพเพื่อจัดการความขัดแย้งระหว่างชุมชนกับผู้ประกอบการเหมืองแร่ โดยคำนึงถึงสิทธิชุมชนและความเป็นธรรมทางสังคม

๓.๔ ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้แนวคิดตลอดวัฏจักรชีวิต ดังนี้

๓.๔.๑ ส่งเสริมการผลิตและการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้มาตรการทางการเงินและการคลัง เพื่อสนับสนุนกระบวนการผลิตให้ได้มาตรฐานการลดมลพิษ และการใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีที่สะอาด พัฒนาการจัดระบบข้อมูลและแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล สนับสนุนการออกแบบระบบการผลิต และสร้างนวัตกรรมของสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อาทิ พลาสติกชีวภาพ สนับสนุนแนวทางการจัดการเชิงรุกเพื่อลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมเฉพาะกลุ่มตลอดห่วงโซ่อุปทาน และส่งเสริมการลดก๊าซเรือนกระจกตลอดกระบวนการผลิต รวมทั้งส่งเสริมให้มีการจัดทำบัญชีผลกระทบสิ่งแวดล้อมรายสินค้า สนับสนุนการออกฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์ ส่งเสริมสินค้าฉลากเขียว และฉลากสิ่งแวดล้อมอื่นๆ พัฒนาฐานข้อมูลการประเมิน วัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ของภาคการผลิตและภาคการขนส่ง เพื่อนำไปสู่การกำหนดมาตรฐานฟุตพริ้นท์สิ่งแวดล้อม ตลอดจนสนับสนุนการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและปล่อยคาร์บอนต่ำ

๓.๗ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๗.๕ ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนและชุมชนเพื่อสร้างพลังร่วม ในการดำเนินงานร่วมกับภาครัฐ โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนที่มีธรรมาภิบาลในการบริหารงานมีโอกาสเข้าร่วมดำเนินงานกับภาครัฐและชุมชน สนับสนุนการจัดตั้งกลไกและกองทุนเพื่อการฟื้นฟูเยียวยา และชดเชยแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบทั้งการเยียวยาในระยะสั้น และระยะยาว ร่วมกับการศึกษาและกำหนดใช้มาตรการทางการคลังที่เหมาะสมเป็นธรรม และเป็นไปตามหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สามารถเรียกเก็บค่าเสียหายจากผู้ประกอบการเพื่อรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นในระยะยาวได้ พัฒนาระบบการยุติธรรมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมตั้งแต่การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การพิสูจน์ความเสียหาย รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพหุมิติชอบและ ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๕.๑ เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ที่

- เป้าหมายที่ ๑ ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพ

การบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ
(ตัวชี้วัด ๑.๑ อันดับประสิทธิภาพภาครัฐ จัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติอยู่ในอันดับสองของอาเซียน เมื่อสิ้นสุด
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒)

๕.๒ แนวทางการพัฒนาที่

๓.๑ ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาทภารกิจและคุณภาพ

บุคลากรภาครัฐให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า สามารถ
ให้บริการประชาชนในรูปแบบทางเลือกที่หลากหลายและมีคุณภาพ ข้าราชการมีคุณภาพ
ประสิทธิภาพ และความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ องค์กรมีสมรรถนะสูงและความทันสมัย
ราชการบริหารส่วนกลางมีขนาดเล็กกลาง และราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีขนาดที่เหมาะสมกับ
พื้นที่รับผิดชอบโดย

๓.๑.๒ ปรับปรุงกลไกการปฏิบัติงานของภาครัฐให้มีลักษณะบูรณาการ

สามารถส่งเสริมกระบวนการผลิตและการให้บริการของภาคเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ
สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะยาว โดยการใช้กลไกภาครัฐที่จะสนับสนุน
การเชื่อมโยงระหว่างงานวิจัยที่สามารถตอบสนอง ความต้องการของผู้บริโภค การสนับสนุนเงินทุน
หรืองบประมาณแก่ผู้ประกอบการ รวมทั้งการกำหนดกฎระเบียบที่ไม่เป็นอุปสรรคหรือเอื้อต่อ
การดำเนินธุรกิจ ตลอดจนสนับสนุนกลไกการร่วมมือกันระหว่างรัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคม
ในแบบประชารัฐให้เป็นจุดเชื่อมต่อในการพัฒนาประเทศอย่างสมบูรณ์

๓.๑.๔ พัฒนาบุคลากรและปฏิรูประบบบริหารจัดการกำลังคนภาครัฐ

ให้มีประสิทธิภาพ โดย

๒) สรรหาคนรุ่นใหม่ที่มีความรู้ความสามารถและสมรรถนะสูงเข้ามา
สู่ระบบราชการ โดยให้คำนึงถึงความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันทางสังคม

๖) พัฒนาบุคลากรภาครัฐในทุกระดับให้ได้รับความรู้ ความสามารถ
ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยเฉพาะการสร้างภาวะผู้นำ และการปรับปรุง
หลักสูตรการพัฒนานักบริหารระดับสูงของราชการให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าต่อการบริหารราชการ
อย่างแท้จริง รวมทั้งให้มีการประเมินความคุ้มค่าและประสิทธิภาพในการพัฒนาข้าราชการในมิติต่าง ๆ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง (หากมี)

- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านดิจิทัล ของกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ โดย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๓ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ของกระทรวงอุตสาหกรรม โดย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ (ฉบับปรับปรุง) โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญแผนปฏิบัติการ ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

๓.๑ ภาพรวม

๓.๑.๑ วิสัยทัศน์ของส่วนราชการ

มุ่งสู่การจัดการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีมาตรฐานในระดับสูง เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม และสามารถตอบสนองต่อความต้องการใช้วัตถุดิบของภาคอุตสาหกรรม

๓.๑.๒ พันธกิจของส่วนราชการ

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการประกอบการ และการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตวัตถุดิบแร่ โลหะ และสารประกอบจากแร่และโลหะให้มีศักยภาพ ตอบสนองต่อความต้องการใช้วัตถุดิบของภาคอุตสาหกรรม

๒. ยกระดับและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มีการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีมาตรฐานด้วยกระบวนการและเทคโนโลยีที่ทันสมัย โปร่งใส และรวดเร็ว

๓.๒ แผนปฏิบัติการ

๓.๒.๑ แผนปฏิบัติการ เรื่อง การเพิ่มความสามารถในการจัดหาและเชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรม

๑) เป้าหมาย

- อุตสาหกรรมเป้าหมายได้รับการจัดหาและเชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

๒) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ระดับความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการใช้วัตถุดิบของภาคอุตสาหกรรม โดยมีรายละเอียดตัวชี้วัด ดังนี้

- **ระดับที่ ๑** มีฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของวัตถุดิบกลุ่มเป้าหมายไม่น้อยกว่า ๑ ชนิดในแต่ละปีตั้งแต่ปี ๒๕๖๔ เป็นต้นไปที่สอดคล้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาลหรือแผนแม่บทที่กระทรวงอุตสาหกรรมมีหน้าที่รับผิดชอบ หรือแผนปฏิบัติการของกระทรวงอุตสาหกรรม โดยเป็นฐานข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือได้และเผยแพร่ให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

- **ระดับที่ ๒** มีนโยบายหรือมาตรการที่ออกโดยการพิจารณาจากฐานข้อมูลในระดับที่ ๑ เพื่อสนับสนุนหรือส่งเสริมในการเพิ่มขีดความสามารถด้านการตอบสนองต่อความต้องการใช้วัตถุดิบของภาคอุตสาหกรรม

- **ระดับที่ ๓** สัดส่วนที่ลดลงระหว่างอุปสงค์และอุปทานของวัตถุดิบที่ได้จากฐานข้อมูลในระดับที่ ๑ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๖๕ เป็นต้นไปโดยเป็นผลจากนโยบายหรือมาตรการในระดับที่ ๒

Δ หมายเหตุ :

- ค่าเป้าหมายในระดับที่ ๑ สามารถเปลี่ยนแปลงค่าเป้าหมาย โดยเพิ่มจำนวนชนิดได้ในแผนปฏิบัติการระยะถัดไป หรือเมื่อมีการทบทวนใหม่

- เนื้อหาของตัวชี้วัดในระดับที่ ๒ และ ๓ สามารถปรับให้สอดคล้องกับจำนวนค่าเป้าหมายที่เปลี่ยนแปลงไปของตัวชี้วัดในระดับที่ ๑ ได้

๓) แนวทางการพัฒนา

(๓.๑) ผลักดันให้เกิดการจัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ หรือมาตรการ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและพัฒนาแหล่งวัตถุดิบแร่ โลหะ การสนับสนุนและส่งเสริมการผลิต สารประกอบจากโลหะให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม

(๓.๒) ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและ นวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการและกระบวนการผลิตวัตถุดิบในอุตสาหกรรมเป้าหมาย สู่มูลค่าการใช้ประโยชน์วัตถุดิบที่เพิ่มขึ้น

(๓.๓) พัฒนาความเชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบของกลุ่มอุตสาหกรรม ต่อเนื่องเป้าหมายที่มีศักยภาพรองรับการพัฒนาแหล่งวัตถุดิบ

(๓.๔) ส่งเสริมการจัดหาวัตถุดิบที่สำคัญจากแหล่งวัตถุดิบใน ต่างประเทศที่มีศักยภาพสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย และประสานความร่วมมือทางวิชาการใน ภูมิภาคอาเซียน

๔) แผนงาน/โครงการสำคัญ

• โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๔.๑) ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเพื่อเพิ่มมูลค่าแร่โพแทช โดยใช้ก๊าซ ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) ที่ได้จากโรงไฟฟ้าถ่านหินเป็นวัตถุดิบ กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าถ่านหินแม่เมาะ

(๔.๒) ค่าใช้จ่ายในการเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมระดับรัฐมนตรี ด้านแร่อาเซียน (ASEAN Ministerial Meeting on Minerals : AMMin) และการส่งเสริมความร่วมมือ ในการบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรมในภูมิภาคอาเซียน

(๔.๓) ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม (หินอุตสาหกรรม ก่อสร้าง) เพื่อรองรับการพัฒนาโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และ เขตเศรษฐกิจพิเศษอื่น ปี ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗

(๔.๔) ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม (หินอุตสาหกรรม ก่อสร้าง) เพื่อรองรับการพัฒนาโครงการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) รวมถึงรองรับ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์

(๔.๕) ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม (หินอุตสาหกรรม ก่อสร้าง) เพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ รวมถึงรองรับการพัฒนาด้านโครงสร้าง พื้นฐานระบบโลจิสติกส์

(๔.๖) ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม (หินอุตสาหกรรม ก่อสร้าง) เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมถึงรองรับการพัฒนาด้านโครงสร้าง พื้นฐานระบบโลจิสติกส์

(๔.๗) ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมความร่วมมือในการบริหารจัดการวัตถุดิบ อุตสาหกรรมในภูมิภาคอาเซียน

(๔.๘) ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม (การพัฒนา แหล่งแร่ และการใช้ประโยชน์) เพื่อรองรับความต้องการใช้ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย

• **โครงการบริหารจัดการวัตถุดิบและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบพื้นฐาน วัตถุดิบทดแทน และวัตถุดิบขั้นสูง**

(๔.๙) ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัตถุดิบและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบพื้นฐาน วัตถุดิบทดแทน และวัตถุดิบขั้นสูง เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพของประเทศ

(๔.๑๐) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพของประเทศ

(๔.๑๑) ค่าใช้จ่ายในการบ่มเพาะและยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตวัตถุดิบเพื่อเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน

• **โครงการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลเพื่อพัฒนาของเสียเป็นทรัพยากรทดแทนด้านแร่และโลหะของประเทศ**

(๔.๑๒) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานสู่การเป็นฐานการหมุนเวียนทรัพยากร รองรับการใช้ Circular Economy ของประเทศ

๓.๒.๒ แผนปฏิบัติการ เรื่อง การยกระดับอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๑) เป้าหมาย

- การประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนและสังคมโดยลดและป้องกันปัญหาการร้องเรียนคัดค้านและต่อต้านจากชุมชนได้อย่างยั่งยืน

๒) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ระดับความสำเร็จในการลด/ป้องกันแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

๑. มีระบบ/มาตรการหรือแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการรับเรื่องร้องเรียนโดยเป็นระบบโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

๒. ร้อยละของจำนวนเรื่องร้องเรียนต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่ได้รับการพิจารณาและดำเนินการแก้ไขปัญหาแล้วเสร็จ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ในแต่ละปี

๓. ร้อยละของจำนวนเรื่องร้องเรียนต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานต่ำกว่าร้อยละ ๒๕ จากค่าเฉลี่ยของจำนวนเรื่องร้องเรียนย้อนหลัง ๕ ปี

- ผู้ร้องเรียน

• ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ หรือประชาชนในพื้นที่ประกอบการอุตสาหกรรมแร่

- เรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับ

• การกำหนดนโยบาย การพัฒนาพื้นที่/การจัดทำเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง

• ผลกระทบจากการประกอบการอุตสาหกรรมแร่

๓) แนวทางการพัฒนา

(๓.๑) บูรณาการและพัฒนาระบบการกำกับดูแลการประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้เป็นไปตามนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓.๒) ส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีมาตรฐานด้านการประกอบการที่รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

(๓.๓) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกระบวนการที่สำคัญต่อการประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน พร้อมส่งเสริมกลไกการนำทรัพยากรแร่มาใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓.๔) เร่งรัดการพัฒนากลไกการจัดการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการร้องเรียนให้มีประสิทธิภาพ

(๓.๕) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการประชาสัมพันธ์ในเชิงรุก

(๓.๖) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านการใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบทดแทนและการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่ เพื่อสนับสนุนการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน

๔) แผนงาน/โครงการสำคัญ

• โครงการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลเพื่อพัฒนาของเสียเป็นทรัพยากรทดแทนด้านแร่และโลหะของประเทศ

(๔.๑) ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลเพื่อพัฒนาของเสียเป็นทรัพยากรทดแทนด้านแร่และโลหะของประเทศ และสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy)

• โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๔.๒) ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๔.๓) ค่าใช้จ่ายในการสร้างและผลักดันอุตสาหกรรมแร่เข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่ ๔.๐

(๔.๔) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเชิงรุกแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม

(๔.๕) ค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการประกอบการเหมืองแร่ให้แก่ประชาชน

๓.๒.๓ แผนปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะและระบบบริหารจัดการองค์กรให้มีธรรมาภิบาล

๑) เป้าหมาย

- กรมมีระบบบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพด้วยการนำระบบดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถและมีคุณธรรมจริยธรรมเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติภารกิจให้สัมฤทธิ์ผล

๒) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ในแผนปฏิบัติการมีผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละปีไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๓) แนวทางการพัฒนา

(๓.๑) ส่งเสริมการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลแบบมีส่วนร่วมให้มีสมรรถนะพร้อมปฏิบัติงานตามเป้าหมาย โดยมีแผนการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานตามภารกิจหลักของกรม

(๓.๒) เสริมสร้างขวัญและกำลังใจของบุคลากรในการปฏิบัติงาน

(๓.๓) เสริมสร้างความเข้มแข็งในวัฒนธรรมการทำงานตามค่านิยมของกรมที่สอดคล้องกับบริบทภายนอก

(๓.๔) ปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้เชื่อมโยงและตอบสนองต่อการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานตามภารกิจหลักและสนับสนุนของกรม

(๓.๕) เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการ การบริหารทรัพยากร การคลังและการตรวจสอบภายใน

(๓.๖) เสริมสร้างประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตลอดจนพัฒนาระบบความโปร่งใสขององค์กรตามหลักธรรมาภิบาล

๔) แผนงาน/โครงการสำคัญ

(๔.๑) โครงการพัฒนาระบบราชการของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๔.๒) โครงการพัฒนาบริการดิจิทัลด้านอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อส่งเสริมการบริการและประสิทธิภาพภาครัฐ

๓.๓ ประมาณการวงเงินงบประมาณรวม (๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)

๓.๓.๑ ประมาณการวงเงินงบประมาณทั้งหมด* ๗๖๗,๙๑๐,๐๐๐ บาท

แหล่งเงิน*				
เงินงบประมาณแผ่นดิน	เงินรายได้ของหน่วยงาน	เงินกู้		อื่นๆ
		ในประเทศ	ต่างประเทศ	
๗๖๗,๙๑๐,๐๐๐	-	-	-	-

๓.๓.๒ ประมาณการวงเงินงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการ

๑) เรื่อง การเพิ่มความสามารถในการจัดทาและเชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรม

แผนปฏิบัติ ราชการ	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕XX	๒๕XX	วงเงินรวม
เงิน งบประมาณ แผ่นดิน	๑๓๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๙๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๓๓๙,๕๐๐,๐๐๐
เงินรายได้ ของ หน่วยงาน	-	-	-	-	-	-
เงินกู้ ในประเทศ	-	-	-	-	-	-
เงินต่าง ในประเทศ	-	-	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	-	-	-	-

๒) เรื่อง การยกระดับอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

แผนปฏิบัติการ ราชการ	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕XX	๒๕XX	วงเงินรวม
เงิน งบประมาณ แผ่นดิน	๑๓๑,๘๗๐,๐๐๐	๑๐๙,๗๗๐,๐๐๐	๑๑๗,๗๗๐,๐๐๐	-	-	๓๕๙,๔๑๐,๐๐๐
เงินรายได้ ของ หน่วยงาน	-	-	-	-	-	-
เงินกู้ ในประเทศ	-	-	-	-	-	-
เงินต่าง ในประเทศ	-	-	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	-	-	-	-

๓) เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะและระบบบริหารจัดการองค์กรให้มีธรรมาภิบาล

แผนปฏิบัติการ ราชการ	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕XX	๒๕XX	วงเงินรวม
เงิน งบประมาณ แผ่นดิน	-	๓๓,๐๐๐,๐๐๐	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๖๙,๐๐๐,๐๐๐
เงินรายได้ ของ หน่วยงาน	-	-	-	-	-	-
เงินกู้ ในประเทศ	-	-	-	-	-	-
เงินต่าง ในประเทศ	-	-	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	-	-	-	-

แผนปฏิบัติการ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

แผนระดับที่ ๒

☒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ * แผนแม่บทด้าน อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต • แผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร - เป้าหมาย : อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น - ตัวชี้วัด : อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ เฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี • แผนย่อยอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม - เป้าหมาย : ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงท่าอากาศยานในภูมิภาค โดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่ - ตัวชี้วัด : ส่วนแบ่งการตลาดของจำนวนอากาศยานที่เข้าซ่อมในภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก เฉลี่ยร้อยละ ๑ • แผนย่อยการพัฒนากระบวนการนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต - เป้าหมาย : แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น - ตัวชี้วัด : อันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงาน อันดับที่ ๖๐	☒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๒ * ยุทธศาสตร์ที่ ๓ • ประเด็น : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน - เป้าหมาย : เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน (เพิ่มผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ) - ตัวชี้วัด : ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี	☒ แผนปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ
--	---	---

แผนระดับที่ ๓

- ☐ แผนปฏิบัติการด้าน(ที่เกี่ยวข้อง ถ้ามี).....
- ☒ แผนปฏิบัติการ กระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง

โครงการ/ค่าใช้จ่าย/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			งบประมาณ (ล้านบาท)				แหล่งเงิน	หน่วยงาน
		หน่วยนับ	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓ - ๖๕	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕		
โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน					-	๓๓.๐๐๐๐	-	-	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กพร.
๑. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเพื่อเพิ่มมูลค่าแร่โพแทชโดยใช้ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO ₂) ที่ได้จากโรงไฟฟ้าถ่านหินเป็นวัตถุดิบ	๑. มูลค่าแร่โพแทชเมื่อนำมาผลิตเป็นโพแทสเซียมซัลเฟตเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	-	๕๐	-	๘.๐๐๐๐	-	-	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กนอ.
กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าถ่านหินแม่เมาะ	๒. มูลค่าก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์เมื่อนำมาผลิตเป็นโพแทสเซียมซัลเฟตเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	-	๒๐						

โครงการ/ค่าใช้จ่าย/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			งบประมาณ (ล้านบาท)				แหล่งเงิน	หน่วยงาน
		หน่วยนับ	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓ - ๖๕	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕		
๒. ค่าใช้จ่ายในการเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมระดับรัฐมนตรีด้านแร่ธาตุอาเซียน (ASEAN Ministerial Meeting on Minerals : AMMin) และการส่งเสริมความร่วมมือในการบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรมในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน	จัดประชุมระดับรัฐมนตรีด้านแร่ธาตุอาเซียน และเสริมสร้างความร่วมมือการบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรมในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน	ประเทศ	-	๑๐	-	๒๕.๐๐๐๐	-	-	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กบว.
โครงการบริหารจัดการวัตถุดิบและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบพื้นฐาน วัตถุดิบทดแทน และวัตถุดิบขั้นสูง					-	๖๑.๕๐๐๐	๔๕.๐๐๐๐	๓๕.๐๐๐๐	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กพร.
๑. ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัตถุดิบและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบพื้นฐาน วัตถุดิบทดแทน และวัตถุดิบขั้นสูง เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพของประเทศ	๑. แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการวัตถุดิบ และการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต	แผน	-	๑	-	๖๑.๕๐๐๐	-	-	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กนอ.
	๒. เทคโนโลยีการผลิตแร่คุณภาพสูงและโลหะขั้นสูงที่ใช้ในอุตสาหกรรมศักยภาพ	ชนิด	-	๑๗						
	๓. ผู้ประกอบการ/นักลงทุน/ผู้ที่สนใจ ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบขั้นสูงไม่น้อยกว่า	ราย	-	๒,๓๕๐						
๒. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพของประเทศ	๑. จำนวนของเทคโนโลยีการผลิตแร่และโลหะคุณภาพสูงที่ได้รับการพัฒนาเพื่อนำไปใช้ในอุตสาหกรรมศักยภาพ	ชนิด	-	๓๐	-	-	๓๐.๐๐๐๐	๓๐.๐๐๐๐	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กนอ.
	๒. ร้อยละของผู้ประกอบการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบ และนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้	ร้อยละ		๖๐						
๓. ค่าใช้จ่ายในการบ่มเพาะและยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตวัตถุดิบ เพื่อเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน	๑. ผู้ประกอบการที่เข้ารับการบ่มเพาะในศูนย์ (ITC-RIT)	ราย	-	๑๐๐	-	-	๑๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กนอ.
	๒. ผู้ประกอบการที่เข้ารับการถ่ายทอดองค์ความรู้	รายเรื่อง		๒,๐๐๐ ๒๔						
	๓. หลักสูตรและสื่อสำหรับการถ่ายทอดองค์ความรู้	ร้อยละ		๖๐						
	๔. ผู้ประกอบการที่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้									

โครงการ/ค่าใช้จ่าย/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			งบประมาณ (ล้านบาท)				แหล่งเงิน	หน่วยงาน
		หน่วยนับ	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓ - ๖๕	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕		
โครงการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลเพื่อพัฒนาของเสียเป็นทรัพยากรทดแทนด้านแร่และโลหะของประเทศ					-	-	๑๕.๐๐๐๐	๑๐.๐๐๐๐	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กพร.
๑. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานสู่การเป็นฐานการหมุนเวียนทรัพยากร รองรับ การขับเคลื่อน Circular Economy ของประเทศ	๑. คู่มือหลักเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการประยุกต์ใช้หลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนในองค์กร	ชุดข้อมูล	-	๑	-	-	๑๕.๐๐๐๐	๑๐.๐๐๐๐	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กนอ.
	๒. ระบบการประเมินตนเอง (Self Assessment System) ตามมาตรฐานการประยุกต์ใช้หลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนในองค์กร	ระบบ	-	๑						
	๓. สถานประกอบการที่ได้รับการตรวจประเมิน (Assessment) การปฏิบัติตามมาตรฐานการประยุกต์ใช้หลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนในองค์กร	ราย	-	๒๐๐						
	๔. สถานประกอบการที่ได้รับการวินิจฉัย (Diagnosis) ให้คำปรึกษาแนะนำ (Consultation) และดำเนินการปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติตามมาตรฐานการประยุกต์ใช้หลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนในองค์กร	ราย	-	๔๐						
รวมงบประมาณ					-	๙๔.๕๐๐๐	๖๐.๐๐๐๐	๔๕.๐๐๐๐		

แผนปฏิบัติการราชการ ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

แผนระดับที่ ๒

☒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ * แผนแม่บทด้าน เขตเศรษฐกิจพิเศษ • แผนย่อยการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก - เป้าหมาย : การลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก - ตัวชี้วัด : มูลค่าการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท • แผนย่อยการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ - เป้าหมาย : การลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เพิ่มขึ้น - ตัวชี้วัด : มูลค่าการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท • แผนย่อยการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน - เป้าหมาย : การลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้น - ตัวชี้วัด : มูลค่าการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท
--

แผนระดับที่ ๓

- ☐ แผนปฏิบัติการด้าน(ที่เกี่ยวข้อง ถ้ามี).....
- ☒ แผนปฏิบัติการราชการ กระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง

โครงการ/ค่าใช้จ่าย/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			งบประมาณ (ล้านบาท)				แหล่งเงิน	หน่วยงาน
		หน่วยนับ	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓ - ๖๕	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕		
โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน					-	๔๐.๐๐๐๐	๕๐.๐๐๐๐	๕๐.๐๐๐๐	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กพร.
๑. ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม (หินอุตสาหกรรมก่อสร้าง) เพื่อรองรับการพัฒนาโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และเขตเศรษฐกิจพิเศษอื่น ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗	แหล่งหินอุตสาหกรรมเพื่อรองรับความต้องการใช้หินอุตสาหกรรมในแต่ละพื้นที่สำคัญได้อย่างครบถ้วนไม่น้อยกว่า	แหล่ง	-	๕	-	๔๐.๐๐๐๐	-	-	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กบว.

โครงการ/ค่าใช้จ่าย/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			งบประมาณ (ล้านบาท)				แหล่งเงิน	หน่วยงาน
		หน่วยนับ	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓ - ๖๕	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕		
๒. ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัดถุดิบ อุตสาหกรรม (เห็นอุตสาหกรรมก่อสร้าง) เพื่อ รองรับการพัฒนาโครงการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก (EEC) รวมถึงรองรับการพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์	แหล่งหินอุตสาหกรรมเพื่อรองรับความต้องการใช้ หินอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ไม่น้อยกว่า	แหล่ง	-	๓	-	-	๑๖.๐๐๐๐	๘.๐๐๐๐	เงินงบประมาณ แผ่นดิน	กบว.
๓. ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัดถุดิบ อุตสาหกรรม (เห็นอุตสาหกรรมก่อสร้าง) เพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ รวมถึงรองรับการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์	แหล่งหินอุตสาหกรรมเพื่อรองรับความต้องการใช้ หินอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาพื้นที่ระเบียง เศรษฐกิจภาคใต้ ไม่น้อยกว่า	แหล่ง	-	๓	-	-	๘.๐๐๐๐	๑๖.๐๐๐๐	เงินงบประมาณ แผ่นดิน	กบว.
๔. ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัดถุดิบ อุตสาหกรรม (เห็นอุตสาหกรรมก่อสร้าง) เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมถึงรองรับการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์	แหล่งหินอุตสาหกรรมเพื่อรองรับความต้องการใช้ หินอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน ไม่น้อยกว่า	แหล่ง	-	๔	-	-	๑๖.๐๐๐๐	๑๖.๐๐๐๐	เงินงบประมาณ แผ่นดิน	กบว.
๕. ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมความร่วมมือ ในการบริหารจัดการวัดถุดิบอุตสาหกรรม ในภูมิภาคอาเซียน	เสริมสร้างความร่วมมือการบริหารจัดการวัดถุดิบ อุตสาหกรรมในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน	ประเทศ	-	๖	-	-	๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	เงินงบประมาณ แผ่นดิน	กบว.
๖. ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัดถุดิบ อุตสาหกรรม (การพัฒนาแหล่งแร่ และการใช้ ประโยชน์) เพื่อรองรับความต้องการใช้ ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย	แหล่งวัดถุดิบอุตสาหกรรมและแนวทางการพัฒนา ใช้ประโยชน์ เพื่อรองรับความต้องการใช้ของ ภาคอุตสาหกรรมเป้าหมายไม่น้อยกว่า	แหล่ง	-	๔	-	-	๕.๐๐๐๐	๕.๐๐๐๐	เงินงบประมาณ แผ่นดิน	กบว.
รวมงบประมาณ					-	๔๐.๐๐๐๐	๕๐.๐๐๐๐	๕๐.๐๐๐๐		

แผนปฏิบัติการราชการ ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แผนระดับที่ ๒

☒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ * แผนแม่บทด้าน การเติบโตอย่างยั่งยืน • แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว - เป้าหมาย : การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น - ตัวชี้วัด : ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม ๕๐ คะแนน • แผนย่อยการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล - เป้าหมาย : การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมี ในภาคการเกษตรและการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น - ตัวชี้วัด : ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะ โดยมีค่าเป้าหมายในปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ที่ ๐.๗๔	☒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๒ * ยุทธศาสตร์ที่ ๔ • ประเด็น : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน - เป้าหมาย : สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษและลดผลกระทบต่อสุขภาพ ของประชาชนและระบบนิเวศ - ตัวชี้วัด : สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ สัดส่วนของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ และกากอุตสาหกรรมอันตรายทั้งหมดเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง	☒ แผนปฏิรูปประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
---	--	--

แผนระดับที่ ๓

- ☐ แผนปฏิบัติการด้าน(ที่เกี่ยวข้อง ถ้ามี).....
- ☒ แผนปฏิบัติการ กระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

โครงการ/ค่าใช้จ่าย/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			งบประมาณ (ล้านบาท)				แหล่งเงิน	หน่วยงาน
		หน่วยนับ	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓ - ๖๕	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕		
โครงการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิล เพื่อพัฒนาของเสียเป็นทรัพยากรทดแทนด้านแร่และโลหะของประเทศ					๑๓.๙๖๑๖	๒๕.๕๐๐๐	๒๐.๐๐๐๐	๓๐.๐๐๐๐	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กพร.
๑. ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิล เพื่อพัฒนาของเสียเป็นทรัพยากรทดแทนด้านแร่และโลหะของประเทศ และสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy)	๑. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	จังหวัด	๖	๑๓	๑๓.๙๖๑๖	๒๕.๕๐๐๐	๒๐.๐๐๐๐	๓๐.๐๐๐๐	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กนอ.
	๒. ส่งเสริม พัฒนา และขยายผลการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน (ยกระดับ)	จังหวัด	-	๑๕						

โครงการ/ค่าใช้จ่าย/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			งบประมาณ (ล้านบาท)				แหล่งเงิน	หน่วยงาน
		หน่วยนับ	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓ - ๖๕	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕		
โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน					๒๓.๕๐๐๐	๑๐๖.๓๗๐๐	๘๙.๗๗๐๐	๘๗.๗๗๐๐	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กพร.
๑. ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน	๑. สถานประกอบการได้รับการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคำแนะนำในการจัดการสิ่งแวดล้อม	ราย	๓๕๐	๑,๒๐๐	๒๐.๕๐๐๐	๕๗.๔๐๐๐	๕๐.๐๐๐๐	๕๐.๐๐๐๐	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กบส. กวบ.
	๒. สถานประกอบการได้รับการส่งเสริมเข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว และอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๒ ระดับ ๔ ระดับ ๕	ราย	๗๗	๓๒๙						
	๓. สถานประกอบการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้รับการส่งเสริมให้มีมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM)	ราย	๑๖๓	๒,๐๒๕						
	๔. สถานประกอบการได้รับยกระดับมาตรฐานการประกอบการด้านแร่	ราย	๑,๐๐๐	๓,๐๐๐						
	๕. พื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้วได้รับการปรับปรุงสภาพเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่าง ๆ	พื้นที่	๒	๑๓						
	๖. พื้นที่ที่เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการเหมืองแร่ได้รับการศึกษาหาแนวทางจัดการและติดตามเฝ้าระวัง	พื้นที่	-	๒						

โครงการ/ค่าใช้จ่าย/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			งบประมาณ (ล้านบาท)				แหล่งเงิน	หน่วยงาน
		หน่วยนับ	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓ - ๖๕	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕		
๒. ค่าใช้จ่ายในการสร้างและผลักดันอุตสาหกรรมแร่เข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่ ๔.๐	๑. มาตรฐานเหมืองแร่ ๔.๐ พร้อมแนวปฏิบัติในการประเมินและยกระดับมาตรฐาน	ชุด	-	๒	-	๒๙.๐๗๐๐	๑๙.๗๗๐๐	๑๗.๗๗๐๐	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กวบ.
	๒. ผลการประเมินและยกระดับสถานประกอบการเข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่ ๔.๐	ราย	-	๕๐						
	๓. ต้นแบบสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนาเข้าสู่เหมืองแร่ ๔.๐	กระบวนการ	-	๑๕						
	๔. คู่มือวิเคราะห์แร่และเอกสารที่เกี่ยวข้อง	ชุด	-	๑						
	๕. ระบบเก็บข้อมูลออนไลน์และแนวทางการเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบข้อมูลแร่ กพร.	ระบบ	-	๒						
	๖. พัฒนาศักยภาพเพื่อรองรับการเข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่ ๔.๐	ราย	-	๑,๔๓๐						
	๗. การยื่นขอการรับรองความสามารถห้องปฏิบัติการ ISO/IEC17025	ครั้ง	-	๑						
	๘. ข้อมูลงานรังวัดแผนที่เหมืองแร่ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่	แปลง	-	๔๕๐						
	๙. ระบบสารสนเทศสำหรับการออกแบบแผนการรังวัดและควบคุมการปฏิบัติงานอากาศยานไร้คนขับ	ระบบ	-	๑						
	๑๐. ฐานข้อมูลการรังวัดตรวจสอบหน้าเหมืองและจัดทำแผนที่ภูมิประเทศในพื้นที่แหล่งแร่และจังหวัดเป้าหมาย	ฐานข้อมูล	-	๓						
	๑๑. รายงานการศึกษาเทคโนโลยีและเทคนิคการรังวัดแผนที่เหมืองใต้ดิน	รายงาน	-	๑						
	๑๒. ข้อมูลเปรียบเทียบงานรังวัดปริมาณด้วยอากาศยานไร้คนขับและงานรังวัดด้วยกล้องประมวลผลรวม	แปลง	-	๖๐						

โครงการ/ค่าใช้จ่าย/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			งบประมาณ (ล้านบาท)				แหล่งเงิน	หน่วยงาน
		หน่วยนับ	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓ - ๖๕	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕		
๓. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเชิงรุกแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม	๑. ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย/ผู้ประกอบการ/เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้รับการส่งเสริมการมีส่วนร่วม	คน	๘๐๐	๒,๗๐๐	๓.๐๐๐๐	๑๙.๙๐๐๐	๑๘.๐๐๐๐	๑๘.๐๐๐๐	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กบส. กvb.
	๒. เครือข่ายภาคประชาชนได้รับการเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาขีดความสามารถในการตรวจสอบเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อม	เครือข่าย	-	๔๖๕						
	๓. ชุมชนรอบเหมืองแร่ได้ดินได้รับการส่งเสริมการมีส่วนร่วม	พื้นที่	๔	๖๐						
	๔. คำขอประทานบัตรที่ผ่านการรับฟังความคิดเห็น	คำขอ	-	๒๖๐						
๔. ค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการประกอบการเหมืองแร่ให้แก่ประชาชน	ข้อมูลข่าวสารของ กพร. ได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างถูกต้อง รวดเร็ว	ร้อยละ	-	๑๐๐	-	-	๒.๐๐๐๐	๒.๐๐๐๐	เงินงบประมาณแผ่นดิน	สล.
รวมงบประมาณ					๓๗.๔๖๑๖	๑๓๑.๘๗๐๐	๑๐๙.๗๗๐๐	๑๑๗.๗๗๐๐		

แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

แผนระดับที่ ๒

☒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ * แผนแม่บทด้าน การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ • แผนย่อยการพัฒนาบริการประชาชน - เป้าหมาย : งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น - ตัวชี้วัด : สัดส่วนความสำเร็จของกระบวนการที่ได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัล ร้อยละ ๑๐๐ • แผนย่อยการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ - เป้าหมาย : บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ - ตัวชี้วัด : ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	☒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๒ * ยุทธศาสตร์ที่ ๖ • ประเด็น : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพตมิชอบและ ธรรมาภิบาลในสังคมไทย - เป้าหมาย : ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และการให้บริการของภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ - ตัวชี้วัด : อันดับประสิทธิภาพภาครัฐ จัดทำโดยสถาบันการจ้ดการนานาชาติ อยู่ในอันดับสองของอาเซียน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒	☒ แผนปฏิรูปประเทศ ด้านการบริหารราชการ แผ่นดิน
--	---	--

แผนระดับที่ ๓

- ☐ แผนปฏิบัติการด้าน(ที่เกี่ยวข้อง ถ้ามี).....
- ☒ แผนปฏิบัติราชการ กระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ

โครงการ/ค่าใช้จ่าย/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด			งบประมาณ (ล้านบาท)				แหล่งเงิน	หน่วยงาน
		หน่วยนับ	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓ - ๖๕	ปี ๖๒ (ถ้ามี)	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕		
๑. โครงการพัฒนาระบบราชการของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	มีระบบบริหารจัดการภาครัฐเป็นไปตามมาตรฐาน ผ่านการประเมินระบบราชการ ๔.๐ ระดับ Basic ขึ้นไป	คะแนน	-	๓๐๐	-	-	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	เงินงบประมาณแผ่นดิน	กยผ.
๒. โครงการพัฒนาบริการดิจิทัลด้านอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อส่งเสริมการบริการและประสิทธิภาพภาครัฐ	๑) ระบบบริการดิจิทัล ๒) การให้บริการในรูปแบบดิจิทัล	ระบบ ร้อยละ	- -	๑ ๗๐	-	-	๓๒.๐๐๐๐	๓๕.๐๐๐๐	เงินงบประมาณแผ่นดิน	ศสท.
รวมงบประมาณ					-	-	๓๓.๐๐๐๐	๓๖.๐๐๐๐		

